

Boris Georgijewicz Borch

1. Борис (Юрий) Георгиевич фон дер Борх.
2. Ur. 5 VI 1859 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej, hrabia.
5. Domowe, 31 I 1879 r. – zdał egzamin na ochotnika III kat. przed komisją działającą przy Gimnazjum Imperatorskiego Towarzystwa Miłości Bliźniego.
6. Rodzice posiadali dwa majątki rodowe, w guberni twerskiej i sara-towskiej.
7. Żonaty dwukrotnie: 1 – od 2 VII 1893 r. Jelizawieta (Elisabeth) Wła-dimirowna Eck ur. 17 III 1873 w Sankt Petersburgu – zm. po 1967 r. we Francji, wyznania prawosławnego, pochodzenia szlacheckiego, córka Wła-dimira Jegorowicza Ecka, ur. w 1818 r., zm. w 1875 r., doktora medycyny, profesora Wojskowej Akademii Medycznej i Jekatieriny Trubeckoj (rozwód na mocy ukazu Synodu Świętobliwego z 13 VIII 1901 r. z winy Borisa Bor-cha, który otrzymał dożywotni zakaz wstępowania ponownie w związek małżeński); 2 – Helene von Keller, ur. w 1865 r., zm. po 1 III 1917 r.
8. Dzieci: Jurij, ur. 9 II 1896 r. w Nowogrodzie, zm. w 1970 r., oficer Ka-walergardzkiego Pułku Jego Cesarskiej Wysokości, po 1918 r. na emigracji we Francji, żonaty z Marią Tiran, ur. w 1896 r., zm. ?; Jekaterina, ur. 22 VIII 1897 r., zm. po 1967 r. we Francji zamężna z Camillem Andre Dele-stem; Władimir, ur. 12 XI 1898 r., oficer wojsk antybolszewickich Frontu Północnego, porucznik Artylerii Konnej Lejb-gwardii, po 1920 r. przeby-wał na emigracji w Wielkiej Brytanii, zm. 5 VI 1964 r. w Londynie.
9. **Ojciec:** Jerzy (Georgij) Aleksandrowicz Borch, ur. 30 III 1836 r., zm. w 1908 r., generał-lejtnant, dowódca 21. Dywizji Piechoty, honorowy sędzia pokoju powiatu bakińskiego. **Matka:** Barbara Pawłowna Czicze-rin, ur. 27 II 1839 r., zm. w 1910 r., córka pułkownika gwardii konnej

Pawła Piotrowicza Cziczerina i księżnej Olgi Pawłownej Golicyn. **Rodzeństwo ojca:** Maria, ur. 23 XI 1837 r., zm. 17 III 1903 r. w Sankt Petersburgu, żona ks. Pawła Aleksiejewicza Golicyna, ur. 15 VI 1833 r. w Moskwie, zm. 14 V 1902 r. w Sankt Petersburgu, ochmistrz, dyrektor Archiwum Moskiewskiego; Wiktor, ur. w 1841 r., zm. 9 IX 1897 r. w Moskwie, radca stanu, szambelan, zarządzający Moskiewskiego Oddziału Państwowego Chowu Koni, żonaty z Zuzanną Osipowną Keller; Olga, ur. 10 VII 1847 r., zm. 29 III 1898 r., żona Dmitrija Nikołajewicza Kropotkina, ur. w 1836 r., zm. 16 II 1879 r., generała-lejtnanta, generała-gubernatora charkowskiego.

10. 22 IV 1879 r. – ochotnik w stopniu szeregowca 1. Moskiewskiego Pułku Lejb-dragonów; 24 V 1881 r. – zwolniony ze służby do rezerwy kawalerii; 24 XII 1881 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Gubernatora Twerskiego; 12 I 1882 r. – p.o. ponadetatowego młodszego urzędnika do specjalnych poleceń przy gubernatorze twerskim bez wynagrodzenia; 12 XII 1883 r. – p.o. ponadetatowego starszego urzędnika do specjalnych poleceń przy gubernatorze twerskim bez wynagrodzenia (10 VIII 1886 r. – skierowany do przeprowadzenia rewizji urzędów w Ostaszkwie i Siemizarowie; od 30 VI 1887 r. do 11 XI 1890 r. – z-ca opiekuna szkoły rzemieślniczej przy Towarzystwie Dobroczynności „Доброоходной копейки” w Twerze); 7 XII 1887 r. – zatwierdzony na stanowisku ponadetatowego starszego urzędnika do specjalnych poleceń przy gubernatorze twerskim bez wynagrodzenia; (od 8 II 1890 r. – dyrektor Twerskiego Gubernialnego Komitetu Towarzystwa Opieki nad Więzieniami; od 1 V 1890 r. – opiekun Twerskiego Wydziału Aresztu Wykonawczego; jako urzędnik do specjalnych poleceń w 1890 r. prowadził 9 spraw, w 1891 r. – 6 spraw, w 1892 r. – 9 spraw); 17 X 1892 r. – starszy urzędnik do specjalnych poleceń przy gubernatorze twerskim z wynagrodzeniem (31 X 1892 r. – powierzono mu nadzór nad handlem materiałami biurowymi i książkami oraz sprawy cenzorskie w guberni twerskiej); 7 VIII 1893 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 27 X 1894 r. – na własną prośbę mianowany zarządcą Kancelarii Gubernatora Nowogrodzkiego; 26 VI 1897 r. – radca Jarosławskiego Rządu Gubernialnego (1 IX 1897 r. – skierowany przez gubernatora jarosławskiego jako przedstawiciel administracji rządowej do Jarosławskiego Oddziału Banku Włościańsko-Ziemskiego); 24 V 1899 r. – starszy radca Jarosławskiego Rządu Gubernialnego; 6 IX 1902 r. – oddelegowany do Departamentu Spraw Ogólnych MSW; 29 X 1902 r. – urzędnik do specjalnych poleceń V klasy przy MSW (p.o. kuratora budynków MSW w Sankt Petersburgu); 19 VII 1903 r. – wicegubernator suwalski; 20 XII 1914 r. – wicegubernator tomski; 9 II 1915 r. – wicegubernator kostrom-

ski; 5 IV 1916 r. – ponadetatowy urzędnik do specjalnych poleceń IV klasy przy ministrze spraw wewnętrznych; członek Rady przy ministrze spraw wewnętrznych; 1 III 1917 r. – zwolniony ze stanowiska w wyniku ukonstytuowania się Rządu Tymczasowego.

11. 5 V 1881 r. – monogram dla upamiętnienia panowania Aleksandra II; 21 VI 1891 r. – order św. Stanisława III kl.; 26 II 1896 r. – medal brązowy dla upamiętnienia panowania Aleksandra III; 1 I 1901 r. – order św. Stanisława II kl.; 6 II 1904 r. – order św. Anny II kl.; 6 XII 1909 r. – order św. Władimira IV kl.; 6 XII 1913 r. – order św. Władimira III kl.

12. 17 XI 1886 r. – registrator kolegiálny (st. 24 XII 1883 r.); 30 XI 1887 r. – sekretarz gubernialny (st. 24 XII 1886 r.); 23 IV 1890 r. – sekretarz kolegiálny (st. 24 XII 1889 r.); 19 II 1893 r. – radca tytularny (st. 24 XII 1892 r.); 6 XII 1896 r. – asesor kolegiálny (st. 16 III 1895 r.) za wyróżniającą się służbę; 12 IX 1899 r. – radca nadworny; 24 VII 1903 r. – radca kolegiálny (st. 16 III 1903 r.); 16 III 1905 r. – za wyróżnienie radca stanu; 6 XII 1911 r. – za wyróżnienie rzeczywisty radca stanu.

13. Ród pochodzący z Inflant. Od r. 1783, w linii Michała, legitymował się nadanym przez cesarza Świętego Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego Józefa II dziedzicznym tytułem hrabiego Rzeszy. Jan Andrzej (1713–1780) – kanclerz wielki koronny; pradziadek Michał Jan (1753–1810) – poseł na Sejm Wielki. Przed I wojną światową członek zarządu Suwalskiego Lokalnego Zarządu Rosyjskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

14. Zmarł po 1 III 1917 r.

15. LVIA, zesp. 1010, inw. 1, sygn. 2659, k. 82–82v, 89, 91; RGIA, zesp. 1284, inw. 46, 1903 rok, sygn. 101; APL, Rząd Gubernialny Chełmski, sygn. 283, k. 2v; „Ломжинския Губернска Вѣдомости” 1915, nr 3, s. 2; „Правительственный Вестник” 1914, nr 317, s. 1; *Краткий список высших чинов Министерства Внутренних Дел, подведомственных ему местных учреждений и Чиновников особых поручений при Министре. Исправлен по 8 июня 1916 г.*, Piotrogród 1916, s. 2; *Весь Петроград на 1917 год. Адресная и справочная книга г. Петрограда*, Piotrogród 1917, s. 77; *Отчет о состоянии и деятельности Сувалкского Православного Церковно-Приходского Попечительства и подведомственного ему детского приюта за 1903 год*, s. 3–4; *Отчет о состоянии и деятельности Сувалкского Православного Церковно-Приходского Попечительства и подведомственного ему детского приюта за 1904 год*, s. 3–4, 17, 21; *Памятная книжка сувалкской губернии на 1912 год*, Suwałki 1912, s. 240; *Памятная книжка сувалкской губернии на 1913 год*, Suwałki 1913, s. 259; С. В. Волков, *Офицеры российской гвардии. Опыт*

мартиролога, Moskwa 2002, s. 76; G. Manteuffel, *O starodawnej szlachcie krzyżacko-rycerskiej na kresach inflanckich*, Lwów 1910, s. 13–15; D. Woźnicki, *Szlachta starokrzyżacka na kresach inflanckich*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Opolskiego” seria: „Historia”, nr 24, 1998, s. 9.